

Бегемот Бен

Був день, як сон.
Бегемот Бен пішов на
двір, бо був то гарний
день. Узяв м'яча й пішов.
„Повертайся вчас!
Поки світло, щоб ти
був тут!“ „Чому?!“ сказав
бегемот Бен, „Це лиш
твій страх, і все.
Що зі мною станеться?
Нічого!“ „Ти же ж мій син,
то я боюсь,“ кажу йому,

„Вже йди мерщій
та повертайсь за світла.
Це ти мені пообіцяй.

„Як так, то так,“ сказав
бегемот Бен. „То йди
на двір. М'яча
візьми і йди
вже грати.

“І так бегемот Бен
узяв свій м'яч
і йшов на двір.
І там він грався
й грвася, а коли

награвся, узяв м'яча й
пішов назад. Бо він так
пообіцяв, тож він пішов.

„Я вже тут!“

„То добре, ти
хороший хлопчик.

І знаєш, що таке обіцянка.
А я тобі за це дам те, що
ти так любиш понад усе,
сказала я. І ось вже перед
ним з'явився торт.

„Ням! І дяка,“ сказав Бен.
„Воно того було варте.“
„То їж уже,“ сказала я.
„То дякую,“ промовив Бен.
І знаєш що? Я тебе люблю,
хоч ти й боїшся. Більше,
ніж торт. Більше, ніж день.
Більше, ніж сон.
Я радий, що ти тут.
Це так.
Бо мама
завжди
найкраща.

